Kalász István

Visszahozhatatlan

És múlt a karácsony az ágya alá
rugdalta a mindent a bankszámláját
nézegette egy poharat ejtett a konyha
kőre.
Harapott szavakat a busz után elfutott
a szíverősítőre ráivott majd mind
megette amit főzött a szájszegletbe
húzódott és többször tett úgy
mintha bokros dolga volna.
Este ülőpárnával tért meg magához
az erkélyről az elmosódott holdat
fényképezte. Vashiánya lett.
A tévéből a híradót nézte a házak
égtek a fák között halottak
digitálisan kitakarva - ő a kanapén
ki-belélegzett… - Így múlt ki a hosszú tél.
Visszahozhatatlanul.

Peripetie: márciusban éjjel álmában
golyót kapott arccal a hideg földre bukott
majd zihálva ébredt. Arra fel hogy a
maga helyében ez nem mehet.